

Хай щирий сміх
єднає всіх!

ПЕРЕЦЬ

ВЕСЕЛА РЕСПУБЛІКА

<https://www.facebook.com/PerecRepublic/>

№ 5 квітень 2021
<https://www.perecs.org.ua/>
ПЕРШОКВІТНЕВИЙ

У квітні поточного року «ПЕРЦЮ»
ВИПОВНЮЄТЬСЯ **99** років

Сергій СЕМЕНДЯЄВ

Над часописом працювали

Сатирики:

Береза Юрій
Голка Гнат
Стаховський Олександр
Юрик Пилип

Карикатуристи:

Бронзов Олександр
Варченко Ігор
Жеведь Ігор
Зуєв Віктор
Кривонос Дмитро
Семендяєв Сергій
Федько Сергій
Цвєтков Івайло
Чмирьов Валерій

**Габровці стверджують:
«Світ не загинув саме тому,
що сміявся».**

**Не квіточки, не іриси -
Тяжкі коронавіруси
У КНР з'явилися
А щоб вони сказалися!**

**Приспичило Віталію
Мотнутися в Італію.
Там їв спагеті і редис,
Коронавірусу привіз.**

**Температура – сорок два
І ледь не трісне голова.
В горлянці поселивсь наждак,
А пульс брикає, мов лошак.**

**Уже й чорти наснилися -
Легені запалилися.
І кашляє тепер він так,
Неначе гавка сто собак.**

**Співає піп: «Я вірую!»
У що? В коронавіруси?
У нього очі лисячі -
Годує з ложки тисячі.**

**А ми все причащаємось,
На Бога сподіваємось,
Що ті коронавіруси
Нарешті втихомиряться.**

**Пережили чуму й холеру,
І тиф, і всяку там бенерю.
Коронавіруси – ніщо,
Якщо живі ми поки що!**

Пилип ЮРИК

Та попри все - з Днем сміху!

Сергій ФЕДЬКО

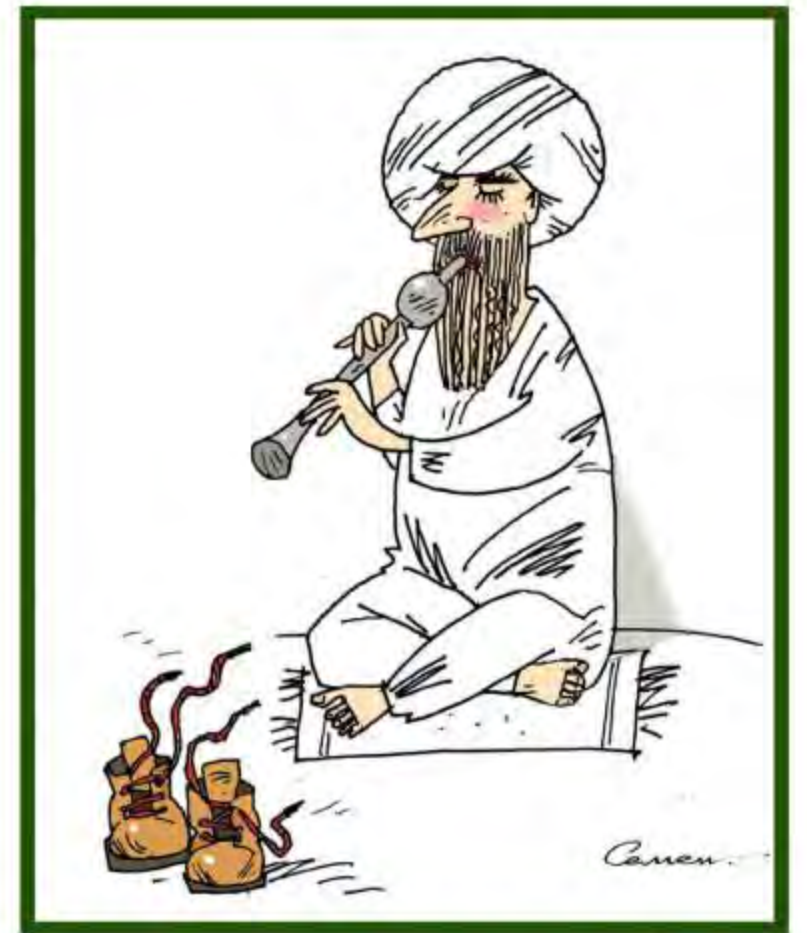
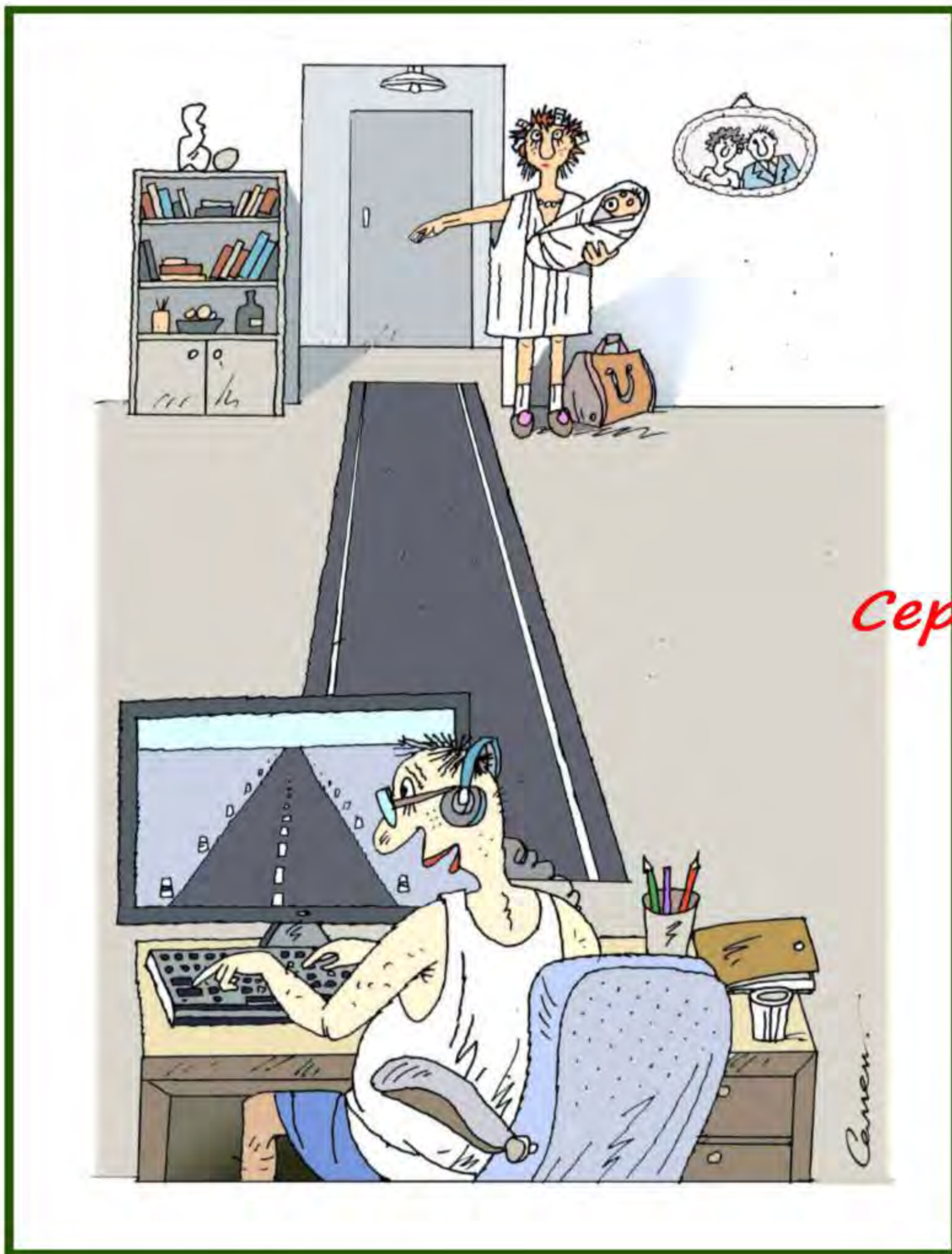
Валерій МОМОТ

Сергій ФЕДЬКО

А що було до ковіда - не знаю...
Не настільки ж я старий...

Сергій СЕМЕНДЯЄВ

БЕЗПЕРЕРВНИЙ ПРОЦЕС

–Ех Семене, у нутрі так болить, так болить...
 –Лікуватися, Вадиме, треба.
 –Пішли...
 –По сто?
 –По двісті.
 –Візьму по триста.
 –Тоді бери по чотириста.
 –Е, візьму літр.
 –Краще, мабуть, два.
 –Гаразд, візьму три...
 –Як нутро?
 –Глухо, як у танку.
 –Не болить?
 –Тільки нудить.
 –Може, ще візьмемо?
 –Хіба що із собою. Дорогою вип'ємо...
 –На і хили, бо вже майже вдома.
 –Не можу... келиха втримати.
 –Дуй із пляшки.
 –Не вмю. Покажи.
 –Ось так.
 –Висушив усе. А мені що?
 –Нічого. Демонстрування не терпить половинчастості.
 –І то правда. Як і процес лікування. Пішли назад у кафе. Бо нутро знову дає про себе знати.
 –Пішли...
 –Алло, це Вадим? Як справи?
 –Нормально. Лежу в реанімації.
 –І слава Богу. Аби не на кладовищі.
 –А ти, Семене, де?
 –Я – на кладовищі. Жінка з дому вигнала. То тут у наметі живу. Випустять із реанімації – заходь. Будемо помилки виправляти.

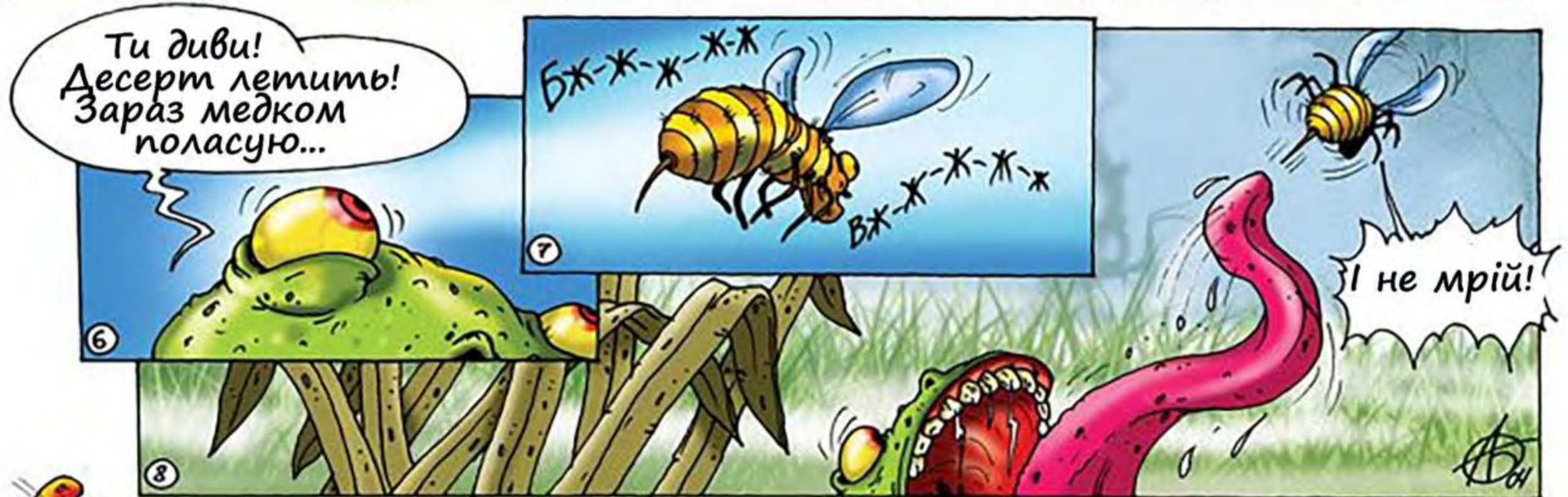
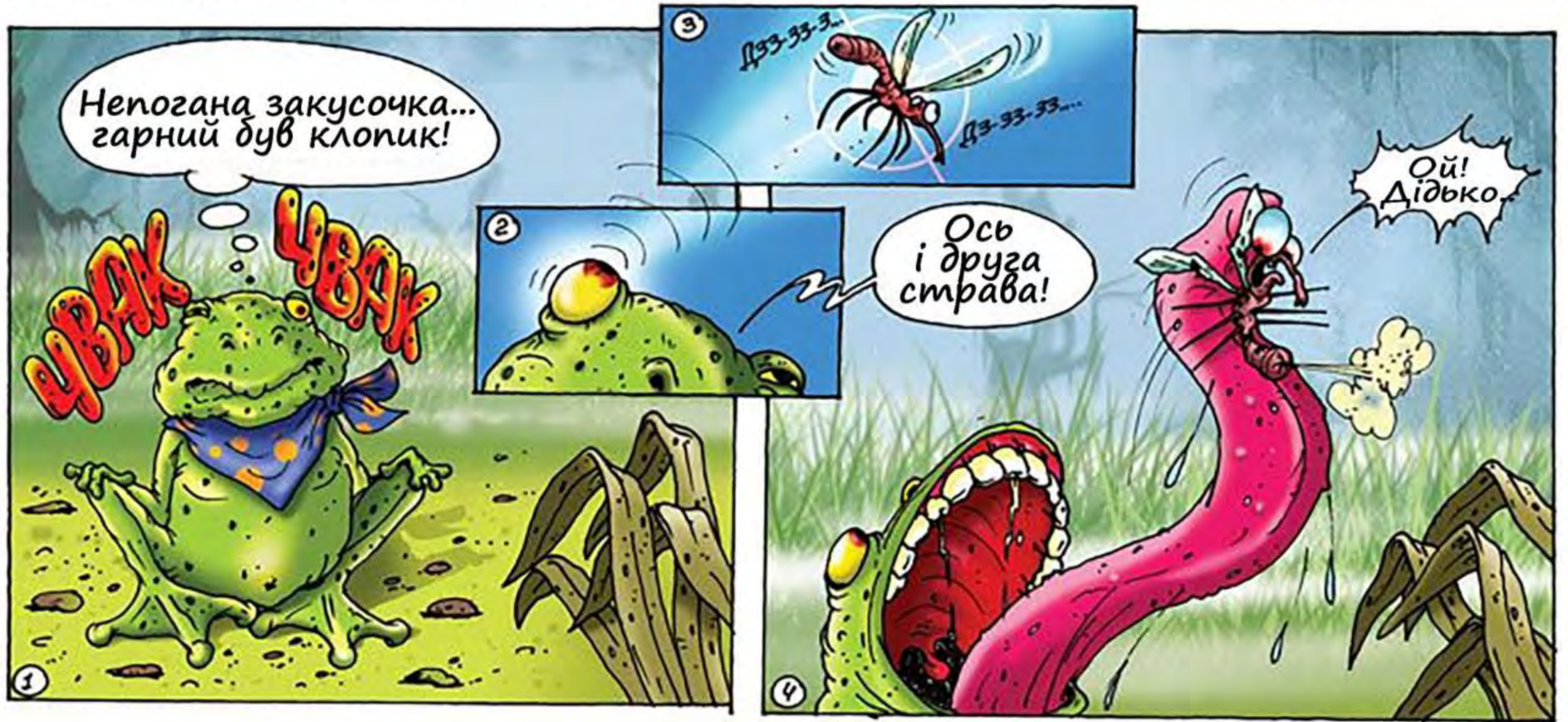
Юрій БЕРЕЗА

Царівна - жаба.

1

Олександр БРОНЗОВ, Ігор ЖЕВЕДЬ

(комікс з продовженням)

Картина з дефектом

Якось літній чоловік,
Із села неподалік,

На автобусі до міста
Прикотився урочисто,

У людським круговороті
Трохи покружляв, а потім

Вліз в торговий центр, і там
Віддав шану бутікам –

Лицезрів, що там висить,
Що лежить і що стоїть,

Та й угледів те, що треба –
Твір живопису! Потреба

В того дядечка була –
Він давно хотів орла

Намальованого мати,
Щоб прикрасити ним хату.

Красень-птах, гора висока...
Та помітив напис збоку,

Що з дефектом та картина.
Дядько чуває чуприну

І міркує так: «Нівроку!
Щось не видно там пороку,

А за ваду, очевидно,
Знижку жалують солідну.»

Тож, торгуючись шалено,
Вибив знижку здоровенну,

Та й купив того орла,
Повернувся до села,

Родичам все розказав,
Твір мистецтва показав...

Як живий, птах виглядає
«Де ж дефекти?» - дід гадає, -

Виникає дивне враження,
Що орла того зображення

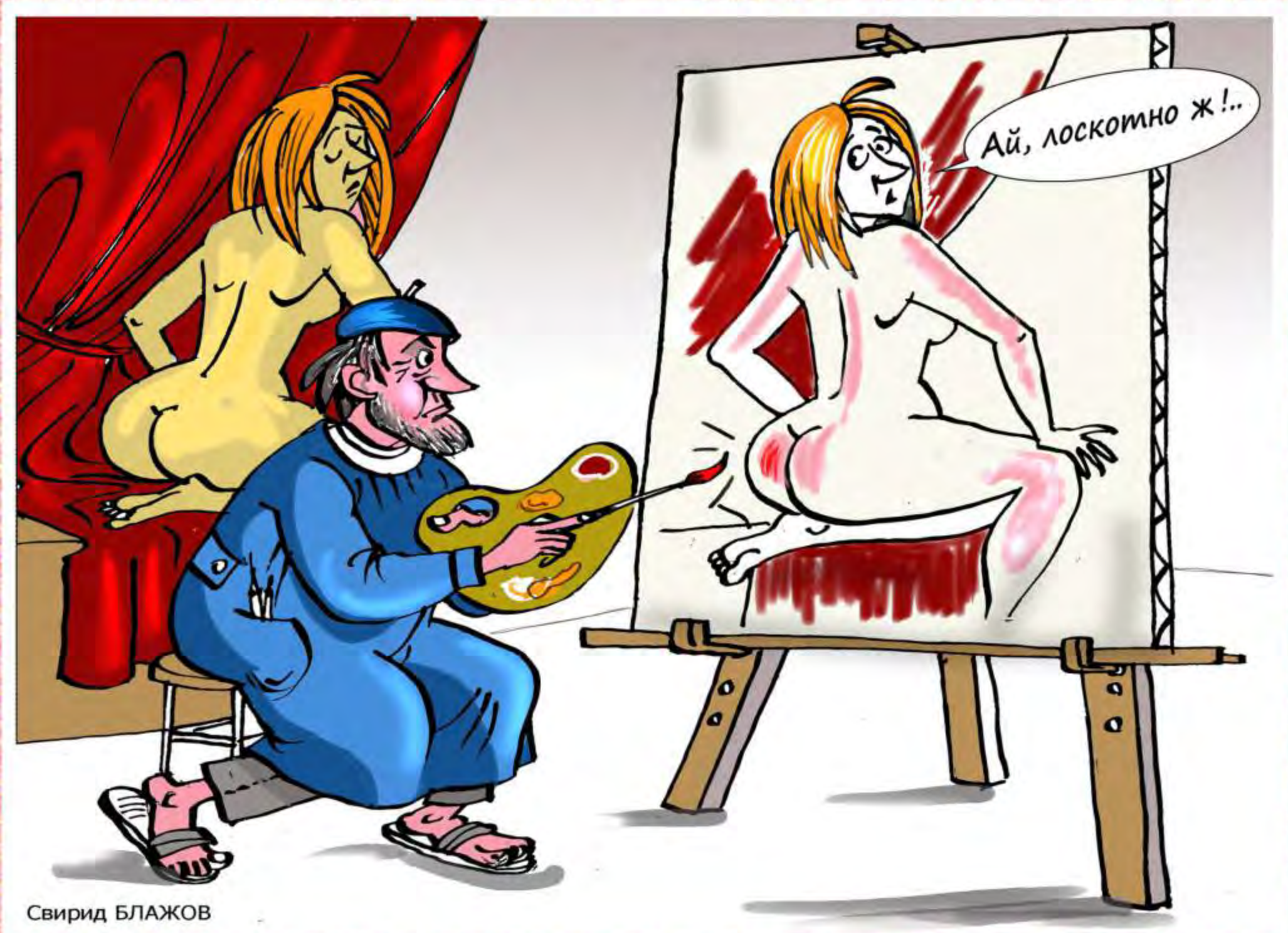
Із живопису у хату
Впурхне і почне гасати!»

Тут онук слівце встромив
Й популярно пояснив -

«Напис значить: Не з дефектом,
Діду, а з 3D-ефектом!»

Знову чуха лоба дід –
Що ж, ускладнюється світ...

Олександр СТАХОВСЬКИЙ

Свирид БЛАЖОВ

Доктор ПЕРЕЦЬ

Рецепт:
Для тих, хто страждає на мозкову демєнцію

Віктор ЗУЄВ

Знайомі ліки

Якось делікатна леді,
Умостившись на пледі,

Зважилася ризикнути -
Трохи віски потягнути.

І, як тільки пригубила,
Вражено промурмотіла:

«Дивно, смак такий же має,
Як ті ліки, що приймає

Чоловік від кволих нервів
Тридцять років безперервно!»

Олександр СТАХОВСЬКИЙ

НАДЗВИЧАЙНА ПРИГОДА

У кабінет травматолога зайшов лисий чоловік зі шрамом на лобі. І між ним та господарем відбувся наступний діалог.

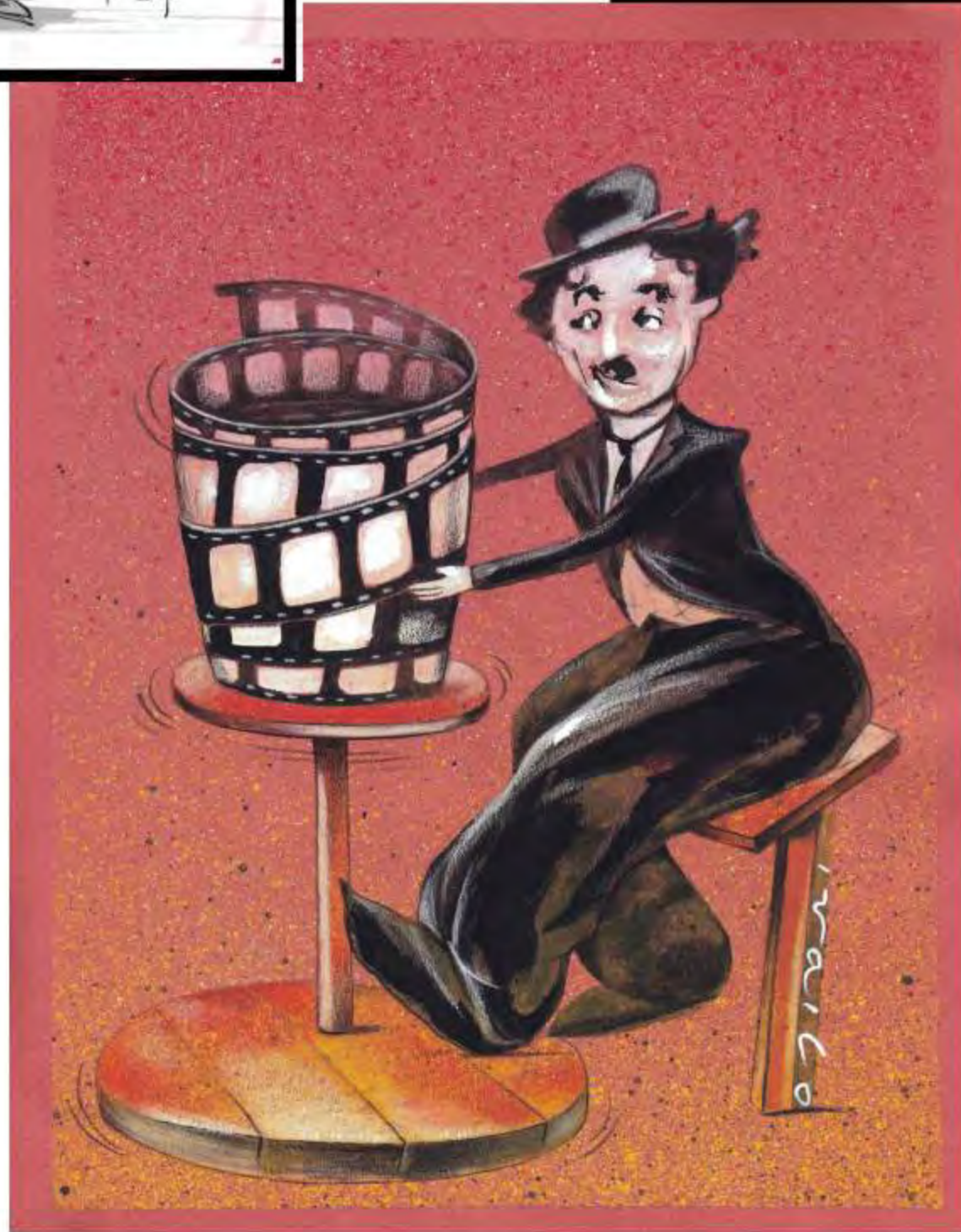
- Доброго здоров'я, лікарю!
- І вам такого ж. Присядьте.
- Дякую, що здогадалися. Я тільки й сидіти можу.
- А що трапилось?
- Упав.
- Звідки і куди?
- З ніг на голову.
- Яким чином?
- З розгону.
- Від чого впали?
- Від різкого поштовху.
- Хто ж вас штовхнув?
- Водій маршрутки.
- А причина?
- Різко рвонув з місця.
- А ви за поручні не трималися.
- Тримався. Обома. Але за іншого пасажира.
- А він що в цей час робив?
- Теж стояв. Попереду мене.
- І сильно вдарилися.
- Сильніше не буває. Так, що двері маршрутки відчинилися.
- І ви випали?
- Так точно. Разом з іншим пасажиром.
- На асфальт?
- Не на асфальт. На обмотану ганчіркою лопату,
- Чию лопату?
- Перехожого.
- І розбили голову.

– Не розбив. Розрубав. Як капустину.
– Свідомість не втратили?
– Її втратив перехожий.
– А ви що?
– Я втратив кепку, яку переїхала маршрутка. І святкові штани. Вони репнули на коліні.
– І ніхто не звів на ноги, не викликав «швидку»?
– Звели і викликали. Але я втік.
– З якого дива?
– Не з дива, а з переляку.
– І чого ж злякалися?
– Уколів. Я їх з дитинства боюся.
– І з розрубаною головою побігли куди?
– Забіг в аптеку. Там її перев'язали.
– Коли це було?
– Два місяці тому.
– А чому лише сьогодні прийшли до мене?
– Раніше не міг. Ждав, поки рана загоїться.
– Загоїлася?
– Авжеж. Самі бачите.
– Тому чому прийшли? Рана зажила – тіштеся.
– Мені плакати хочеться.
– Чому?
– Дорогою я забіг в аптеку. Там мені голову перев'язала. Ваша дружина.
– Так, вона працює в аптеці.
– Перев'язала і сказала, де ви працюєте.
– Навіщо?
– Щоб я вам віддав гроші. За бинта. Бо тоді при мені не було ні копійки. То я ось і приніс борг.
– Ну і скнара!
– Хто – я?
– Дружина. А ви – ідіот. Забирайтеся геть!
– Разом із кріслом?
– Навіщо воно вам?
– Бо тільки сидячи можу пересуватися. Стоячи чи лежачи голова макітрить-ся.
– А як ви сюди дісталися?
– Тією ж маршруткою, з якої випав. Побачив сьогодні, зупинив, водія викинув, а сам сів за кермо і приїхав.
– З усіма пасажирами?
– Не з усіма. Того, з яким випав на тротуар, у салоні немає. Я перевірів. Кажуть, він досі в реанімації. Співчуваю. Бо міг я бути на його місці. Нате вам, лікарю, гроші за бинта – і будьте здорові. Бо поспішаю. Треба ще пасажирів доставити за місцем призначення...

Юрій БЕРЕЗА

Шаржі
Дмитра Кривоноса
Івайла ЦВЕТКОВА

*Митці,
які дарували
нам сміх.*

Івайло МАЛЮНКИ ЦВЕТКОВ

Колос. Вітер. Небо. Море.
Сміх. Кохання. Сльози. Горе.
Чорне. Біле. Кров. Роса.
Губи. Тіло. Ти. Оса.

Віктор Наумчик, «Історія однієї хвороби», 2006 р.

КОРОТКО І ЯСНО

Луг. Будяк. Земля. Смерічка.
Сонце. Хмара. Вигін. Річка.
П'янка. Регіт. Секс. Похмілля.
Шок. Скандал. Собор. Весілля.
Сльози. Нерви. Токсикоз.
Страх. Нудота. Жар. Пронос.
Біль. Перейми. Негреня.
Шльондра. Курвисько. Свиня.

Я найближчу хвилину
Осідлаю й безтямно полину –
Вбороню, затулю тебе чи...
Не мовчи, не мовчи!
Не мовчи...

Олег Берман,
«По спіралі», 2006 р.

ЧИ...

Я так мрію про ближчу хвилину,
Як до тебе безтямно полину –
Доторкнусь, пригорнусь, притулюсь,
Запряжу, осідлаю, дорвусь –
Ти даси мені ввечері чи?...
Не мовчи, не мовчи!
Не мовчи...

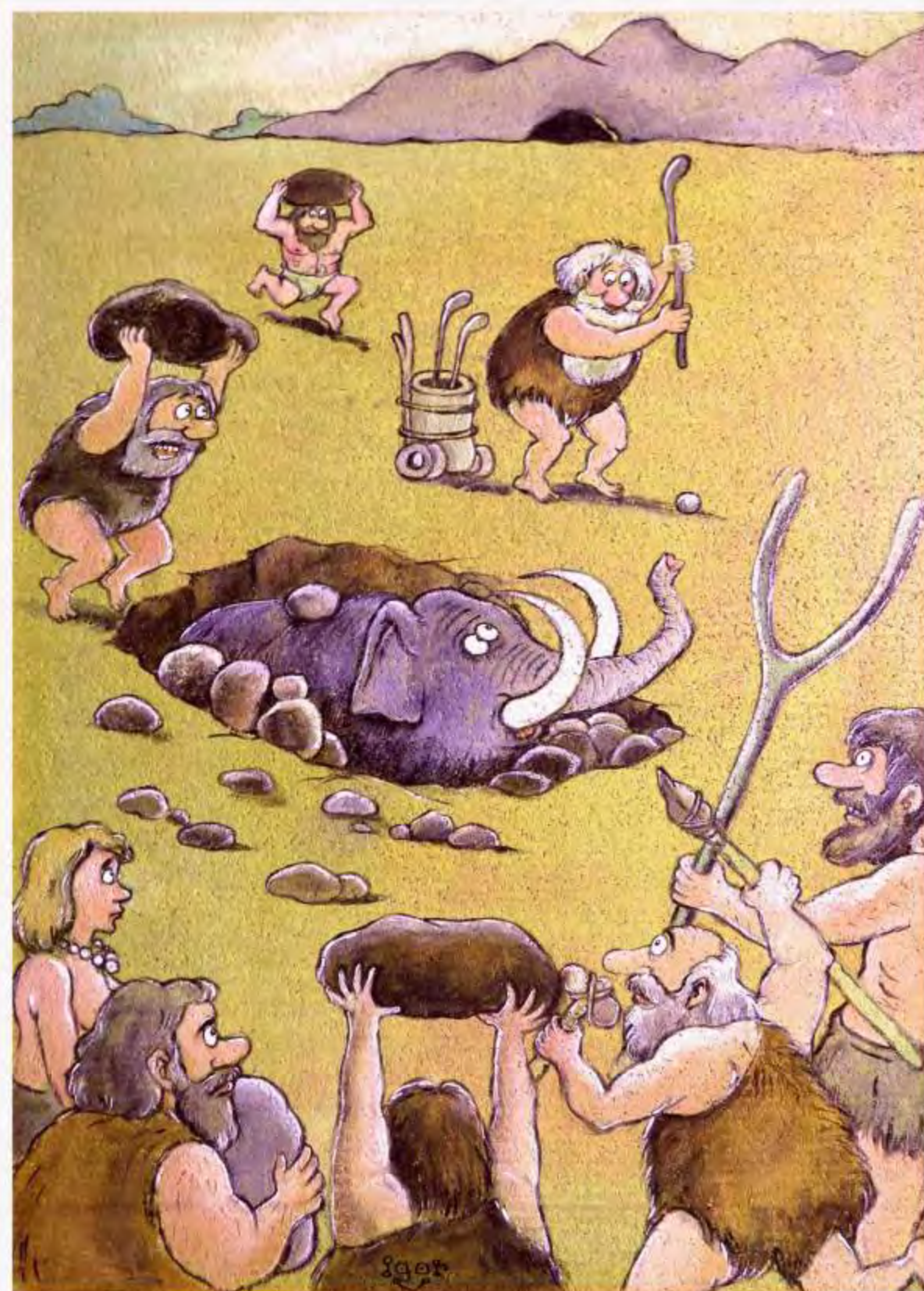
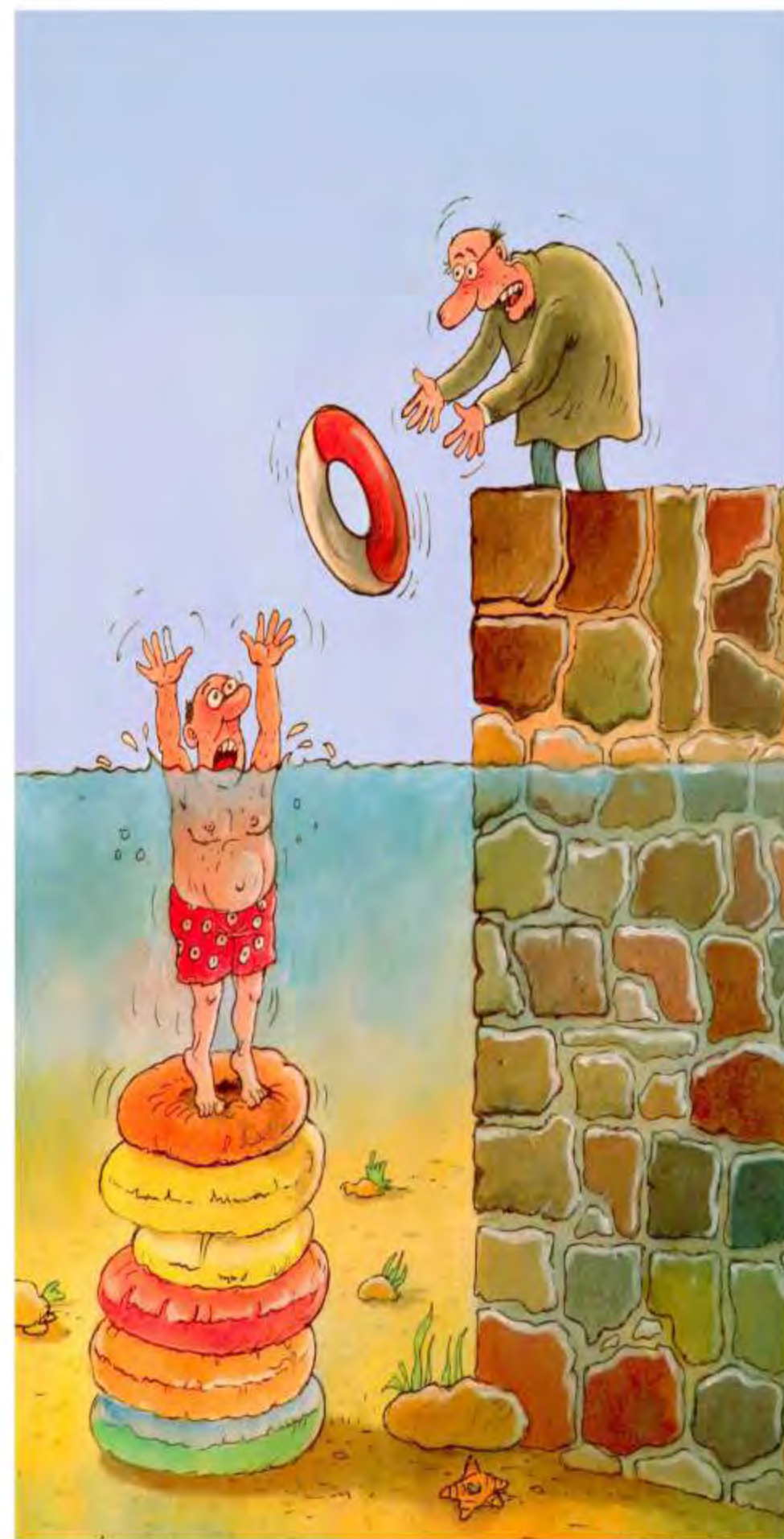

Гнат ГОЛКА

Літературні пародії

ТОР ВАРЧИЕНКО

Корончаки, линочки...

Віктор ЗУЄВ

E-mail: PEPPER2021@UKR.NET

ПЕРЕЦЬ
ВЕСЕЛА РЕСПУБЛІКА

інтернет видання української сатири та гумору

<https://www.perets.org.ua/>

Головний редактор

Літературний редактор

Технічний редактор

• Валерій ЧМИРОВ • Юрій ЩЕНКО • Максим ПОПІЛЬ